

Warszawa, dnia 7 września 2021 r.

Sygn. akt VI Ka 539/20

1

2WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3 Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Zawadka

protokolant: protokolant sądowy Kamila Kutyla

4 przy udziale prokuratora Anety Ostromeckiej

po rozpoznaniu dnia 7 września 2021 r.

5 sprawy S. K., syna Z. i J., ur. (...) w G.

6 oskarżonego o przestępstwo z art. 300 § 2 kk

7 na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

8 od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie

9 z dnia 11 grudnia 2019 r. sygn. akt III K 141/18

11 zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; kosztami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 539/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1 Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			

Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie dnia 11 grudnia 2019r. w sprawie sygn.akt III K 141/18	
1.2 Podmiot wnoszący apelację	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	
0.11.3. Granice zaskarżenia	
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	
# na korzyść	# w całości

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć		

	wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
0.11.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	Zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

0.12.2. Ocena dowodów				
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.		
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.		

. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
1.	<p>Obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia tj. art. 4 kpk i art. 7 kpk polegająca na nieuwzględnieniu okoliczności przemawiających na niekorzyść oskarżonego oraz wydaniu orzeczenia w oparciu o dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego, wbrew zasadom prawidłowego rozumowania i doświadczenia życiowego, skutkującą błędem w ustaleniach faktycznych, mającym wpływ na treść orzeczenia polegającym na przyjęciu, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwalał na przyjęcie, że oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 300 § 2 kk, z uwagi na to, że nie był on świadomy, że zawierając umowę cesji z (...) Sp. z o.o. udaremnił zaspokojenie wierzyciela E. S. albowiem o istnieniu tego wierzyciela nie wiedział, podczas gdy uwzględnienie wszystkich zebranych dowodów, ocenionych swobodnie z uwzględnieniem zasad</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

	<p>prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego prowadzi do wniosku, iż oskarżony popełnił zarzucane mu przestępstwo z art. 300 § 2 kk albowiem w dniu zawierania umowy cesji znał sytuację finansową (...) Sp. z o.o., w tym w szczególności w zakresie wierzycieli i dłużników tej spółki, a tym samym miał on świadomość istnienia wierzytelności E. S. jak też prowadzonego z jej wniosku postępowania egzekucyjnego;</p>		
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.</p>			
<p>Na wstępie wskazać należy, że przestępstwo określone w art. 300 § 2 kk należy do kategorii przestępstw zwanych kierunkowymi (zob. podobnie Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 14 stycznia 2015 r., V KK 400/14, LEX nr 1648730, gdzie mówi się o ""kwalifikowanej" postaci strony podmiotowej (dolus directus coloratus)"). Ustawa wymaga, ażeby zachowanie się sprawcy było ukierunkowane na określony cel, tym celem musi być udaremnienie wykonania orzeczenia sądu lub innego organu państwowego. Wyłącza to możliwość popełnienia</p>			

tego przestępstwa z zamiarem ewentualnym (zob. wydany na tle art. 282 k.k. z 1932 r. wyrok SN z dnia 26 sierpnia 1935 r., I K 520/35, OSN(K) 1936, nr 2, poz. 86). Sprawca musi zatem zdawać sobie sprawę z działań wierzyciela zmierzających do dochodzenia swoich roszczeń. Tymczasem w tej sprawie nie ma żadnego dowodu potwierdzającego, że oskarżony S. K. wiedział o wydaniu przez Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi –Południe w Warszawie w dniu 9 grudnia 2016r nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym Sąd nakazał aby pozwana spółka (...) Sp. z o.o. zapłaciła na rzecz E. S. kwotę 18.654,10 zł.

Nie ma też dowodu potwierdzającego, że oskarżony wiedział o wszczętym postępowaniu egzekucyjnym przeciwko tej spółce. Zawiadomienie o wszczęciu egzekucji przeciwko spółce (...) Sp. z o.o. zostało wysłane przez Komornika w dniu 23.02.2017r. listem poleconym ze zwrotnym poświadczeniem odbioru (k.53). W aktach sprawy nie ma jednak potwierdzenia odbioru tej przesyłki. Ponadto przesyłka została wysłana na adres spółki (...) Sp. z o.o. ul. (...) (...) (...) W., a w tym okresie oskarżony, któremu w dniu 22

marca 2016r. została udzielona prokura, nie był osobą uprawnioną do odbioru korespondencji ani nie miał dostępu do korespondencji spółki, którą w całości przejmowali prezes zarządu A. C. i wiceprezes A. P. (1).

Wbrew argumentom skarżącego oskarżony nie miał wówczas wglądu we wszystkie sprawy finansowe spółki i zestawienia wszystkich płatności, co potwierdzają zeznania świadka S. M.. Świadek prowadziła wówczas (...) Sp. z o.o. i przyznała, że zestawienia, które otrzymał S. K. nie były wiarygodne, ponieważ wiele płatności było regulowanych gotówką, co nie miało pokrycia w dokumentach. Oskarżony dopiero od lutego 2017r. stopniowo przejmował hotel i jako wspólnik oraz prokurent spółki poprosił świadka o zestawienia płatności, które otrzymał. Natomiast bieżącą działalnością spółki (...) Sp. z o.o. zajmowali się A. C. i A. P. (1), co wynika z ich zeznań oraz zeznań syndyka H. L., a także dokumentu z dnia 1 lutego 2017r. w postaci porozumienia pomiędzy syndykiem a spółką (...) Sp. z o.o. prowadzoną przez żonę oskarżonego H. K. (k.317-318).

Skarżący zupełnie jednak pomija okoliczności dotyczące funkcjonowania spółki (...) Sp. z o.o., które stanowiły podstawę ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd I instancji i jednocześnie wskazywały na brak świadomości oskarżonego o istnieniu wierzytelności E. S. wobec tej spółki. Wskazać należy, iż w tym czasie oskarżony S. K. posiadał 50 % udziałów w spółce, które przejął jako zabezpieczenie pożyczki udzielonej w dniu 18 lutego 2015r. spółce (...) Sp. z o.o. przez R. K. (syna oskarżonego) – k.254-255. Warunkiem zabezpieczenia umowy pożyczki było przeniesienie na S. K. połowy udziałów w spółce i udzielenie prokury, co miało pozwolić na kontrolowanie sytuacji finansowej spółki i motywowanie pozostałych wspólników do spłaty zadłużenia. Tym niemniej o długach tej spółki oskarżony nie był informowany na bieżąco i posiadał jedynie fragmentaryczne informacje od pracowników o zaległościach związanych z brakiem wypłaty pensji. Wskazać należy, że nawet syndyk masy upadłościowej H. L. nie wiedziała o wierzytelności E. S. wobec spółki (...) sp. z o.o., gdyż nie było tej wierzytelności na

żadnej liście, a o długach dowiedziała się dopiero po przejęciu nieruchomości w marcu 2017r. (k.417). Brak zatem podstaw do uznania, że syndyk H. L. poinformowała oskarżonego o tej wierzytelności E. S. przed dniem 1 marca 2017r. tj. przed dniem zawarcia przez oskarżonego umowy cesji wierzytelności, skoro sama o niej nie wiedziała.

Z zeznań świadka E. S. (k.35-35) wynika, że pracowała jako menager hotelu od 1 kwietnia 2014r. do 28 kwietnia 2016r. i prezes spółki A. P. (1) nie wypłacił jej zaległego wynagrodzenia oraz ekwiwalentu za urlop, dlatego złożyła pozew o zapłatę. Świadek nie znała jednak oskarżonego S. K. ani innych osób zarządzających spółką (...), która przejęła prowadzenie hotelu od (...) Sp. z o.o. z dniem 1 marca 2017r. Świadek nie miała zatem żadnej styczności z oskarżonym bądź członkami jego rodziny, którzy prowadzili spółkę (...) oraz nie informowała tych osób o swojej wierzytelności wobec spółki (...) Sp. z o.o. Właścicielami spółki wtedy gdy w niej pracowała byli A. C. (obecnie P.) i A. P. (1). Ponadto z zeznań świadka złożonych na rozprawie wynika, że wierzytelność została uiszczona w trakcie toczącego się

postępowania we wrześniu 2018r., a zatem cesja wierzytelności dokonana przez oskarżonego nie doprowadziła do uszczuplenia zaspokojenia wierzyciela i nie doszło do wypełnienia znamion przestępstwa z art. 300 § 2 k.k., co prokurator całkowicie pomija w apelacji.

Tymczasem czyn z art. 300 § 2 k.k. jest przestępstwem skutkowym, zatem wymaga wykazania, iż działanie sprawcy doprowadziło do udaremnienia lub uszczuplenia zaspokojenia wierzyciela. Warunkiem odpowiedzialności jest ustalenie więzi między zachowaniem dłużnika a tym udaremnieniem lub uszczupleniem. Jeżeli czynność rozporządzająca majątkiem dłużnika nie miała realnego wpływu na zaspokojenie wierzyciela, to nie można mówić o realizacji znamion omawianego przestępstwa (vide wyrok SA w Krakowie z dnia 28 czerwca 2018r. II AKa 49/18).

Okoliczności podniesione w apelacji prokuratora nie mogą mieć wpływu na treść wyroku bowiem, konsekwencją zarzucenia oskarżonemu czynu wskazanego w przepisie art. 300 § 2 kk polegającego na udaremnieniu

zaspokojenia wierzyciela E. S., była konieczność udowodnienia świadomości oskarżonego co do istnienia tej konkretnej wierzytelności. Natomiast żaden z przeprowadzonych dowodów takiej świadomości oskarżonego nie potwierdza.

Analiza zeznań A. P. (2) i A. P. (1) wskazuje, że pozostawali w konflikcie z oskarżonym S. K., który według nich podstępem – dogadując się z syndykiem, przejął dzierżawę hotelu i majątku spółki (...) Sp. z o.o. Twierdzą również, że oskarżony wymusił na nich przekazanie 50 % udziałów jako zabezpieczenie udzielonej pożyczki. Świadkowie byli więc negatywnie nastawieni do oskarżonego i nie mieli żadnego interesu w tym aby złożyć korzystne dla niego zeznania, a mimo to ich zeznania nie wskazują, aby oskarżony wiedział o istnieniu przedmiotowej wierzytelności.

Z zeznań złożonych na rozprawie przez tych świadków wynika, że nie wiedzieli o przetargu na prowadzenie działalności hotelarskiej i nie odpowiedzieli na pismo S. K. odebrane w dniu 13 stycznia 2017r. wzywające prezesa zarządu (...) Sp. z o.o. do przedstawienia informacji

na temat zobowiązań publicznoprawnych, zestawienia obrotów i sald oraz innych informacji finansowych dotyczących spółki (k.380). Przyznali również, że po 28 lutego 2017r. odbierali z poczty całą korespondencję kierowaną do spółki, a nawet do spółki (...), którą listonosz zostawiał w ich skrytce pocztowej. Świadek A. P. (2) potwierdziła także, że S. K. i E. S. się nie znali.

Zeznania tych świadków w pełni korespondują z zeznaniami menagera (...) Sp. z o.o. U. M., która zeznała, że w czasie gdy pracowała dla A. C. i A. P. (1), to odbierali oni całą korespondencję, nawet tą kierowaną do firmy (...). Świadek nie widziała żadnej korespondencji związanej z E. S.. S. K. nie mógł uzyskać żadnych informacji od A. C. i A. P. (1), którzy przelewali pieniądze wpływające na konto hotelu na prywatne konto. Zeznania świadka potwierdzają zatem brak jakiegokolwiek współpracy i przepływu informacji pomiędzy zarządem spółki (...) sp. z o.o. a oskarżonym, który posiadał 50 % udziałów w spółce i był jej prokurentem. Oskarżony był postrzegany przez prezesa i wiceprezesa zarządu spółki (A. C. i A. P. (1)) jako zagrożenie dla ich interesów oraz osoba, która chce przejąć

majątek ich spółki, dlatego nie informowali oskarżonego o sprawach finansowych spółki, co sami przyznali. Oskarżony nie miał również dostępu do korespondencji, a zatem nie miał wglądu w dokumenty dotyczące nakazu zapłaty oraz egzekucji komorniczej wszczętej z wniosku E. S..

Okoliczność dotycząca nieprawidłowego sposobu doręczenia korespondencji została potwierdzona także dokumentami w postaci skargi skierowanej przez H. K. (prezesa zarządu (...) Sp. z o.o.) do Naczelnika Urzędu Pocztowego W. (...) (k.366-367) oraz odpowiedź na skargę dotyczącą niewłaściwego doręczenia korespondencji i uznanie skargi za zasadną (k.371).

Powyższe dowody potwierdzają zatem, że oskarżony S. K. nie miał obiektywnej możliwości uzyskania informacji o istnieniu wierzytelności E. S. wobec spółki (...) Sp.z o.o. Nie ma zatem racji skarżący, że oskarżony doskonale orientował się w kwestiach finansowych spółki. Nawet jeżeli oskarżony miał świadomość, że finanse spółki był jak to określił skarżący „na bardzo złym poziomie”, to nie oznacza, że wiedział o istnieniu tej konkretnej wierzytelności. Nie ma zatem żadnego

dowodu potwierdzającego, że S. K. dokonując w dniu 1 marca 2017r. jako prokurent reprezentujący spółkę (...) Sp. z o.o. cesji wierzytelności przysługujących spółce (...) Sp. z o.o. na rzecz (...) Sp. z o.o. działał w celu udaremnienia wykonania orzeczenia Sądu z dnia 09.12.2016r. wydanego w sprawie VI Np. 234/16 i udaremniał w ten sposób zaspokojenie wierzyciela E. S..

Argumentacja prokuratora dotycząca pominięcia przez Sąd Rejonowy sekwencji czasowej pomiędzy wszczęciem postępowania egzekucyjnego z wniosku E. S. (22.02.2017r.), a podpisaniem przedmiotowej umowy cesji (w dniu 1 marca 2017r.), także jest chybiona, albowiem nie ma pomiędzy tymi zdarzeniami żadnego związku przyczynowo-skutkowego, skoro nie zostało dowiedzione, że oskarżony wiedział o wszczęciu postępowania egzekucyjnego z wniosku E. S. przeciwko (...) Sp. z o.o.

Wbrew twierdzeniom prokuratora umowa cesji wierzytelności została zawarta przez oskarżonego w celu ochrony majątku przejmowanego hotelu, z którego poprzedni dzierżawcy wyprowadzali środki pieniężne na

prywatne konto, co sami przyznali w swoich zeznaniach. Pieniądze należące do spółki były rozdysponowywane przez A. P. (2) (wcześniej C.) i A. P. (1) poza dokumentacją finansową, co uniemożliwiało odzyskanie ich przez wierzycieli. Stąd cesja wierzytelności dokonana przez oskarżonego na rzecz (...) Sp. z o.o., której prezesem zarządu była żona oskarżonego, jest w pełni zrozumiała z ekonomicznego punktu widzenia. Oskarżony w ten sposób zabezpieczył środki pieniężne, które miały dopiero wpłynąć od kilku dłużników spółki (...) Sp. z o.o. z tytułu niezapłaconych faktur, w szczególności : (...) (...) Oddział (...) w Z., (...) (...) Oddział (...) w R., (...) Bazę (...) w P. i (...) Oddział (...) w L..

Natomiast kwestia braku zapłaty kwoty nabycia wierzytelności przez (...) Sp. z o.o. wynikała z dokonania potrącenia długu spółki w stosunku do (...) Sp. z o.o. z tytułu umowy cesji wierzytelności z wierzytelnością przysługującą (...) Sp. z o.o. wobec (...) Sp. z o.o. z tytułu umowy pożyczki udzielonej przez R. K. (k.251). Powyższa kwestia nie ma jednak żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia tej sprawy i ustalenia braku

wypełnienia znamion czynu zabronionego z art. 300 § 2 k.k.

Nie można również podzielić argumentacji prokuratora, że skoro oskarżony był w stanie wskazać w umowie cesji dłużników spółki oraz numery faktur, to wiedział, że te faktury nie zostały zapłacone, co oznacza, że orientował się w sprawach finansów spółki. Należy podkreślić, że z faktu posiadania tych informacji nie można wyprowadzić logicznego wniosku, że oskarżony posiadał także wiedzę odnośnie wiarygodności przysługującej E. S. od (...) Sp. z o.o.

Świadek S. M. prowadząca księgowość spółki zeznała, że przekazała oskarżonemu zestawienia płatności, ale nie były one pełne i nie miały pokrycia w dokumentach (k.433). Zeznania świadka znajdują potwierdzenie w piśmie z dnia 26.04.2017r. przesłanym do Komornika Sądowego w odpowiedzi na zapytanie w trybie art. 761 kpc (k.156). Prezes zarządu (...) Sp. z o.o. S. M. poinformowała komornika, że Biuro (...) od 1 grudnia 2016r. nie prowadzi ksiąg rachunkowych dla dłużnika (...) Sp. z o.o. i nie ma możliwości udzielenia niezbędnych informacji do prowadzenia egzekucji przeciwko (...) Sp. z o.o.

Z kolei świadek H. L.- syndyk masy upadłości spółki Hotele i Restauracje (...)- zeznała, że wierzytelności E. S. nie było na żadnej liście, a o jej istnieniu dowiedziała się dopiero po przejęciu zwrotnym nieruchomości w marcu 2017r. (k.417). Powyższe okoliczności znajdują potwierdzenie w piśmie z dnia 17 kwietnia 2017r. skierowanym przez syndyka do Komornika przy Sądzie Rejonowym w Legionowie w sprawie niedopuszczalności wszczęcia egzekucji świadczeń pieniężnych z masy upadłości, w szczególności odnośnie ruchomości w postaci biurka i pianina zajętych przez komornika, które zostały objęte spisem inwentarza i stanowiły masę upadłości (k.152). Wymiana tej korespondencji potwierdza, że syndyk H. L. nie wiedziała wcześniej o istnieniu wierzytelności E. S. i wszczęciu postępowania egzekucyjnego.

Brak zatem podstaw do uznania, że oskarżony S. K. uzyskiwał stosowne informacje dotyczące wszystkich wierzycieli spółki (...) sp. z o.o. od syndyka H. L. czy księgowej S. M.. Wskazani świadkowie oraz opisane dokumenty przeczą tej tezie. Zarówno syndyk jak i księgowa zaprzeczyły

aby posiadały wcześniej informacje dotyczące wiarygodności E. S., a zatem nie mogły jej przekazać oskarżonemu.

Reasumując w tej sprawie nie ma żadnego dowodu potwierdzającego, że S. K. w dniu 1 marca 2017r. dokonując cesji wymienionych w zarzucie wiarygodności przysługujących (...) Sp. z o.o. na rzecz spółki (...) Sp. z o.o. wiedział o istnieniu wiarygodności E. S. oraz o wszczęciu postępowania egzekucyjnego przeciwko (...) Sp. z o.o. Apelacja prokuratora nie dostarcza żadnych argumentów do zakwestionowania oceny wyjaśnień oskarżonego jako w pełni wiarygodnych, w zakresie braku wiedzy o istnieniu tej konkretnej wiarygodności.

Ocena materiału dowodowego przez sąd I instancji dokonana została z baczeniem na reguły z art. 4, 5, 7 k.p.k., a więc jest bezstronna i nie narusza granic swobodnej oceny dowodów oraz jest zgodna z prawidłowym rozumowaniem, wskazaniami wiedzy, doświadczenia życiowego, zwłaszcza zaś nie zawiera błędów faktycznych i logicznych. Zarzut obrazy przepisów art. 4 i 7 kpk okazał się niezasadny, podobnie jak zarzut błędu w ustaleniach faktycznych.

Ustalenia faktyczne, jakie na podstawie zebranych dowodów poczynił w tym zakresie Sąd Rejonowy, Sąd Odwoławczy ocenia, jako prawdziwe i dowodom tym odpowiadające. Sąd ten nie dopuścił się obrazy przepisów postępowania ani nie popełnił błędu w ustaleniach faktycznych, przeprowadził wszystkie niezbędne dla prawidłowego wyrokowania dowody i tak zgromadzony materiał dowodowy ocenił w sposób wszechstronny oraz pozbawiony błędów natury faktycznej czy też logicznej. Nie ma racji skarżący, że oceniając zgromadzony w tej sprawie materiał dowodowy zgodnie z zasadami logicznego rozumowania i prawidłowej wykładni należało przyjąć, że oskarżony wypełnił znamiona zarzucanego mu przestępstwa, w sytuacji gdy brak na to jednoznacznego dowodu.

Wniosek		
O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.		

<p>Brak podstaw do uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, gdyż nie jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości, jak również nie zaistniała żadna z przesłanek wymienionych w art. 439 § 1 kpk, art. 454 kpk oraz art. 440 kpk.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności.</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>1.3 1</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	

<i>o.i.wyrok utrzymany w mocy w całości</i>	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy.	
<p>Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że wskazane w apelacji uchybienia tj. obraza przepisów postępowania oraz błąd w ustaleniach faktycznych, w niniejszej sprawie nie zaistniały. W ocenie Sądu Okręgowego Sąd I instancji, właściwie oraz z zachowaniem reguł określonych w art. 4 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k. i art. 5 § 2 k.p.k. ocenił cały, należycie zebrany i ujawniony na rozprawie materiał dowodowy i na tej podstawie poczynił trafne ustalenia faktyczne, a następnie wysnuł prawidłowy wniosek, iż brak w tej sprawie jednoznacznego dowodu pozwalającego przyjąć, że oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu przestępstwa z art. 300 § 2 kk. Wyniki swego rozumowania Sąd Rejonowy zaprezentował w wyczerpującym, w pełni odpowiadającym wymogom art. 424 k.p.k., pisemnym uzasadnieniu, w którym bardzo dokładnie przedstawił ustalony stan faktyczny oraz wskazał, w jaki sposób powyższy stan faktyczny ustalił. Sąd I instancji wskazał również, które dowody</p>	

uznał za wiarygodne, a którym dowodom tej wiarygodności odmówił.

Zgodnie z tym, co zostało przedstawione wyżej okoliczność jedynie odmiennej oceny dowodów przedstawione przez skarżącego jest podstawą niewystarczającą do skutecznego podważenia ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd orzekający w pierwszej instancji, w szczególności – a tak jest w okolicznościach rozpoznawanej sprawy – gdy te oparte zostały o ocenę dowodów pozostającą pod ochroną art. 7 k.p.k., a w przeciwieństwie od przedstawionej przez apelującego, która była jedynie fragmentaryczna i nie uwzględniała wniosków wynikających w całościowej analizie materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Każde rozstrzygnięcie (czy to przesądzające winę czy też uwalniające od odpowiedzialności karnej) musi znajdować oparcie w okolicznościach ujawnionych w ramach postępowania dowodowego. O ile jednak dla wydania wyroku uniewinniającego wystarczające jest uznanie, iż brak dostatecznych dowodów na poparcie stawianych mu zarzutów, o tyle

dla skazania koniecznym jest wykazanie, że istnieje przynajmniej jeden dowód, na tyle jednoznaczny i stanowczy w swej wymowie, by wykluczyć jakiegokolwiek inne, korzystne dla oskarżonego wersje zdarzenia. Innymi słowy – brak po stronie sądu meriti pewności, co do któregoś z elementów identyfikujących konkretny czyn i niemożność stanowczego zaniegowania wyjaśnień oskarżonego, musi być rozstrzygana przez stosowaniu zasady in dubio pro reo, to jest tłumaczenia wątpliwości na jego korzyść. Jak bowiem wskazywano w judykaturze, braków czy niedoskonałości dowodów przemawiających na korzyść oskarżonego nie wolno stawiać na równi z ułomnościami dowodów, na podstawie których miałyby nastąpić ustalenie jego winy. Te ostatnie powinny być konsekwentne, logiczne swej wymowie i wykluczające jakiegokolwiek wątpliwości.

**0.15.2. Zmiana
wyroku sądu
pierwszej instancji**

1.3.1 1.

Przedmiot i zakres zmiany

Zwiąże o powodach zmiany.			
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia.			
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia.			
	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.			
4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej			

warunkowego umorzenia postępowania.			
5.	wyrok uchylony w całości do ponownego rozpoznania	# art. 454 § 1 k.p.k.	
Związłe o powodach uchylenia.			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku			
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.	
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.		
Brak numeracji	Zgodnie z treścią przepisu 636 § 1 kpk w sprawach z oskarżenia publicznego w razie nieuwzględnienia apelacji wniesionej wyłącznie przez oskarżyciela publicznego- koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi Skarb Państwa.		
1PODPIS			

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	uniewinnienie wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie z dnia 11 grudnia 2019r. sygn. akt III K 141/18		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# Zmiana